

«Παρεμβαίνοντες...»

Ὁ ἀληθινὰ «πνευματικὸς ἄνθρωπος» (β')

Ἡ Ἀγάπη πρὸς τοὺς **Συνανθρώπους** μας, οἱ ὅποιοι εἴτε μᾶς μισοῦν, εἴτε μᾶς ἔκαναν ἢ κάνουν κακό, εἴτε εἶναι δύστροποι μαζί μας, εἴτε μᾶς κάνουν δύσκολη τὴν ζωὴ, εἴτε –τέλος πάντων– μᾶς «ἐνοχλοῦν» ποικιλοτρόπως καὶ μᾶς φέρονται ἐχθρικά, εἶναι **ἐπιβεβλημένη**.

Ὡς Χριστιανοί, ὀφείλουμε νὰ ἀποκρούμε **ἀμέσως** κάθε τι ἀρνητικό –σκέψι, συναίσθημα, λόγο, πράξι– τὸ ὅποιο ἐρχεται / ἐξεγείρεται, γιὰ νὰ προσβάλη καὶ ἀπαξιώσει / ὑποτιμήσῃ τὸν **Ἀδελφὸ** μας.

Τὸ ἄθλημα αὐτό, δηλαδὴ νὰ χωρέσῃς στὴν καρδιά σου, νὰ συγχωρήσῃς τὸν **Ἀδελφὸ** σου, κατορθώνεται μὲ τὴν **Χάρι** τοῦ Θεοῦ καὶ μᾶς ὀδηγεῖ στὴν **Ἀγιότητα**.

Ἴδου ἓνα συγκλονιστικὸ παράδειγμα!...

* * *

Ὁ Μάρτιν Νιμέλερ, ἓνας ἀπὸ τοὺς ἐθνικοὺς ἥρωες τῆς Γερμανίας, διακριθεὶς ὡς Διοικητὴς ὑποβρυχίου στὸν Α΄ Παγκόσμιον Πόλεμον, τὸ 1924 ἄφησε τὴν στρατιωτικὴν **καριέρα** του καὶ ἔγινε ἱεροκήρυκας.

Ἦταν ἀπὸ τοὺς πρῶτους πού κατήγγειλε τὶς ἀντιχριστιανικὲς ἀρχές τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ (χιτλερισμοῦ) καὶ αὐτὸ τὸ “πλήρωσε” μὲ ἐγκλεισμό στὸ φρικτὸ Νταχάου μέχρι τὸ τέλος τοῦ Β΄ Παγκοσμίου Πολέμου.

Μιλώντας γιὰ τὴν ἐμπειρία τῆς φυλακῆς του, εἶπε: **“Ἄν** φοβόμουν τόσο, ὅτι κάποια μέρα θὰ μὲ κρεμοῦσαν ἀπὸ τὴν ἀγχόνη πού εἶχαν στήσει στὸ προαύλιο τῆς φυλακῆς μας.

Περισσότερο φοβόμουν μήπως ἀντιδρούσα, λέγοντας: “Ὑπάρχει Θεὸς καὶ Αὐτὸς θὰ σᾶς δείξει!””.

Ὅμως, ἂν ὁ Χριστὸς πέθαινε ἔτσι, χωρὶς νὰ συγχωρήσῃ τοὺς σταυρωτὲς Του, δὲν θὰ ὑπῆρχε γιὰ ἐμᾶς σωτηρία, οὔτε τρόπος νὰ καταλάβουμε, ὅτι ὁ Θεὸς μᾶς ἀγαπάει. **Ἄν** θὰ εἶχαμε ἐλπίδα Ἀνάστασης!

Γι’ αὐτὸ καὶ ἡ δικὴ μας σωτηρία προϋποθέτει τὸ ὅτι **καὶ ἐμεῖς πρέπει νὰ συγχωροῦμε τοὺς ἐχθροὺς μας”**».

Ὁ Ἑρانيστὴς

† ὁ **Μητροπολίτης Κυπριανὸς**

1.9.2024 ἐκ. ἡμ.,

† Ἀρχὴ Νέου Ἐκκλησιαστικοῦ Ἔτους